

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

18.4.2012

B7-0218/2012

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniami Rady i Komisji

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie nacjonalizacji spółki YPF (REPSOL) przez rząd Argentyny
(2012/2619(RSP))

**Gabriele Zimmer, Helmut Scholz, Willy Meyer, Patrick Le Hyaric,
Jürgen Klute, Paul Murphy, Marisa Matias, João Ferreira, Jacky Hénin**
w imieniu grupy politycznej GUE/NGL

RE\899400PL.doc

PE486.772v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie nacjonalizacji spółki YPF (REPSOL) przez rząd Argentyny (2012/2619(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 207 TFUE,
 - uwzględniając swoją rezolucję w sprawie stosunków handlowych Unii Europejskiej z Ameryką Łacińską (wrzesień 2010 r., sprawozdanie Helmuta Scholza),
 - uwzględniając deklarację ze szczytu szefów państw UE i Ameryki Łacińskiej w Madrycie (maj 2010 r.),
 - uwzględniając swoją rezolucję w sprawie przyszłości europejskiej polityki dotyczącej inwestycji międzynarodowych (marzec 2011 r.),
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu PE,
- A. mając na uwadze, że rząd Republiki Argentyńskiej zapowiedział niedawno przekazanie do Kongresu Narodowego projektu ustawy zatwierdzającej nacjonalizację 51% akcji koncernu naftowego YPF, w którym pakiet większościowy posiada firma REPSOL;
- B. mając na uwadze, że YPF została sprywatyzowana w latach 90. wskutek prowadzenia czysto neoliberalnej polityki, która doprowadziła do zwiększenia ubóstwa i zapaści gospodarczej; uważa, że obecna poprawa sytuacji gospodarczej Argentyny wynika z decyzji jej rządu o niestosowaniu strategii polityki neoliberalnej, które wciąż stosowane są w UE, co skutkuje obecnym głębokim kryzysem i dramatycznym wzrostem ubóstwa w całej Europie;
- C. mając na uwadze, że każdy kraj ma prawo do interwencji w sferze gospodarki, aby bronić interesu publicznego, co jest legalne i wynika z suwerenności państw; mając na uwadze, że wszystkie rządy mają obowiązek zapewnienia swoim obywatelom podstawowego prawa do energii oraz likwidacji ubóstwa; mając na uwadze, że zgodnie z dwustronną umową inwestycyjną zawartą w 1992 r. między Hiszpanią a Argentyną nacjonalizacja lub wywłaszczenie są dopuszczalne, jeżeli dokonywane są „w interesie publicznym”, „bez dyskryminacji” i „za odpowiednią rekompensatą”;
- D. mając na uwadze, że w przeszłości większość krajów europejskich nacjonalizowała sektory swojej gospodarki w obronie interesu publicznego ich obywateli; uważa, że należy zachęcać państwa członkowskie UE, aby zamiast prowadzić politykę neoliberalną skorzystały z podobnych rozwiązań w celu stawienia czoła obecnemu kryzysowi;
- E. mając na uwadze, że REPSOL nie jest firmą hiszpańską, ponieważ właścicielami ponad połowy jej akcji są podmioty zagraniczne, a strategię tej firmy przynoszą korzyści niewielkiej elitarnej grupie akcjonariuszy; mając na uwadze, że podczas gdy w latach 1998-2007 zyski firmy REPSOL wzrosły 11%, zarobki pracowników firmy zostały

podwyższone o zaledwie 1,7%; mając na uwadze, że w przypadku firmy REPSOL stopa zwrotu z dywidendy dla akcjonariuszy wynosi zwykle 7%, podczas gdy w przypadku innych koncernów naftowych jest to średnio 3%;

- F. mając na uwadze, że rząd Argentyny argumentuje, że REPSOL nie wywiązał się ze swoich zobowiązań w Argentynie, ponieważ priorytetowo traktował rynek międzynarodowy, ignorując potrzeby krajowe; mając na uwadze, że wygląda na to, iż REPSOL odpowiada za spadek produkcji ropy naftowej (o 54%) i gazu (o 97%), co zmusiło państwo do importowania paliw za kwotę do 9 397 mln USD; mając na uwadze, że rezerwy YPF zmalały drastycznie ze względu na brak inwestycji i badań;
- G. mając na uwadze, że REPSOL nie wywiązywał się ze swoich zobowiązań również w innych krajach, powodując olbrzymie szkody dla środowiska w Ekwadorze i Boliwii i zwiększając ubóstwo ludności lokalnej, a także wspierał kilka rządów odpowiedzialnych za masowe łamanie praw człowieka;
- H. mając na uwadze, że REPSOL zadeklarował jedynie 24,8% swoich przychodów w Hiszpanii, 21,41% w Argentynie, a pozostałą część w innych krajach, w tym w rajach podatkowych; mając na uwadze, że należy rozważyć zwiększenie kontroli nad samą firmą REPSOL przez rząd hiszpański, a nawet jej nacjonalizację, gdyż doprowadziłoby to do zapłaty należitych podatków oraz przekazania części zysków pracownikom i konsumentom zamiast priorytetowego traktowania interesów akcjonariuszy;
- I. mając na uwadze, że PE w rezolucji w sprawie stosunków handlowych z Ameryką Łacińską (październik 2010 r. – sprawozdanie Scholza) przypomina fakt, że deklaracja z Madrytu wyraźnie uznaje zasadę suwerennego prawa państw do zarządzania swoimi zasobami naturalnymi i regulowania ich, podkreślając jednocześnie, że należy zwracać należytą uwagę na kryteria zrównoważonego rozwoju;
- J. mając na uwadze, że Argentyna zapowiedziała wypłacenie odpowiedniej rekompensaty, ustalonej przez argentyński sąd (*Tribunal de Tasaciones del Estado*) odpowiedzialny za nacjonalizację oraz ocenę odpowiedniej rekompensaty, bez względu na to, czy właściciele akcji są podmiotami argentyńskimi czy zagranicznymi; mając na uwadze, że inwestorzy nie powinni zwracać się o niedyskryminacyjne traktowania w stosunku do inwestorów lokalnych, lecz zwrócić się do specjalnego trybunału w przypadku zaistnienia sporu; mając na uwadze, że większość akcjonariuszy spółki REPSOL czerpała w przeszłości ogromne zyski, zawsze wiedziała, że wywłaszczenie jest możliwe i legalne i mogła podjąć w związku z tym odpowiednie decyzje;
- K. mając na uwadze, że prezes spółki, rząd hiszpański, Komisja i C. Ashton rzucają oskarżenia, a nawet groźby wobec rządu Argentyny, choć jeszcze nawet nie wiedzą, jaka będzie cena wykupowanych akcji;
- L. mając na uwadze, że zgodnie z Traktatem z Lizbony przy wdrażaniu nowych uprawnień UE w obszarze inwestycji należy znaleźć odpowiednią równowagę między prawami a obowiązkami inwestorów; mając na uwadze, że od ponad 20 lat taka równowaga nie istnieje, z korzyścią dla inwestorów i przedsiębiorstw, w wyniku rozwoju polityki neoliberalnej, a także mając na uwadze tendencję instytucji europejskich do dalszego podążania w tym niewłaściwym kierunku;

- M. mając na uwadze, że ta nierównowaga oraz niewłaściwe wykorzystywanie zasobów naturalnych przez firmy międzynarodowe doprowadziły do zniszczeń, konfliktów społecznych, szkód dla środowiska, ubóstwa i wysiedleń ludności w wielu krajach, w tym w krajach Ameryki Łacińskiej;
- N. mając na uwadze, że decyzje podejmowane przez organy arbitrażowe, takie jak ICSID (Bank Światowy) i UNCITRAL (ONZ) nie biorą pod uwagę konieczności zapewnienia równowagi między prawami i obowiązkami inwestorów i przedsiębiorstw, ani też prawa rządu do ochrony interesu publicznego;
- O. mając na uwadze, że wskutek takich tendencyjnych decyzji ICSID na korzyść przedsiębiorstw kilka krajów Ameryki Łacińskiej (Boliwia w 2007 r., Ekwador w 2009 r. i Wenezuela w 2012 r.) postanowiło zaprzestać uznawania tego organu, ponieważ uważają, że narusza on ich prawo do kontroli i organizacji eksploatacji ich własnych zasobów naturalnych w obronie interesu publicznego, rozwoju i środowiska;
1. szanuje prawo wszystkich krajów do korzystania z suwerennego prawa do gospodarowania swoimi zasobami naturalnymi oraz regulowania swojej gospodarki, kierując się interesem publicznym; popiera decyzję rządu o nacjonalizacji YPF, firmy utworzonej przez Argentynę w 1922 r. i sprywatyzowanej wskutek prowadzenia czysto neoliberalnej polityki w latach 90., co miało bardzo negatywne skutki dla gospodarki oraz doprowadziło do dramatycznego zwiększenia ubóstwa;
 2. wzywa wszystkie państwa członkowskie, w szczególności Hiszpanię, a także Komisję Europejską i C. Ashton, aby zamiast bronić głównie zysku akcjonariuszy spółki REPSOL bronili interesów wszystkich obywateli, ich interesu socjalnego oraz środowiska, zwracali uwagę na potrzeby pracowników i stabilność miejsc pracy, potrzeby konsumentów, zarówno w Argentynie, jak i w UE, a także potrzebę wyeliminowania ubóstwa i ochrony środowiska; wzywa ich do utrzymywania dobrych stosunków z Argentyną i do powstrzymania się od oskarżeń wobec rządu Argentyny oraz od zapowiedzi sankcji jeszcze przed poznaniem cen, po jakich będą kupowane akcje, ustalonych w oparciu o ocenę kompetentnego organu (*Tribunal de Tasaciones de la Nación*);
 3. jest zdania, że w świetle coraz większej liczby konfliktów inwestorów i przedsiębiorstw ze społecznościami i władzami lokalnymi w Ameryce Łacińskiej, Afryce i innych regionach istnieje pilna potrzeba konstruktywnego dialogu na odpowiednim szczeblu między UE i krajami trzecimi w sprawie przyszłości inwestycji zagranicznych, aby zapewnić odpowiednią równowagę praw i obowiązków inwestorów i przedsiębiorstw oraz odpowiednie wykorzystanie zasobów naturalnych, a także aby poszukać alternatyw dla obecnych organów arbitrażowych ICSID i UNCITRAL;
 4. wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do zaprzestania prowadzenia przestarzałej i szkodliwej polityki neoliberalnej, która pogłębia obecny kryzys gospodarczy kosztem obywateli europejskich, szczególnie ludzi biednych, a także do wzięcia pod uwagę bardziej kreatywnych i odważnych metod rozwiązania kryzysu, czerpiąc inspirację z niektórych rozwiązań gospodarczych stosowanych przez niektóre kraje Ameryki Łacińskiej;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie,

Komisji, rządowi państw członkowskich, rządowi i Kongresowi Narodowemu Republiki
Argentyńskiej oraz członkom Rady MERCOSUR-u.